

mer) lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Vedtages dette lovforslag, vil det efter socialistisk folkepartis opfattelse indebære, at store dele af det civile samfund militariseres. Havde lovforslaget handlet om forebyggelse mod fredstidskatastrofer, ville SF være indstillet på at overveje en positiv holdning. Men det er klarlagt dels gennem udvalgsarbejdet, dels gennem den tilgængelige, om end sparsomme, ikke-klassificerede litteratur, at det egentlige formål med det civile beredskab er at øge Danmarks krigsberedskab.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal det civile beredskab ses som en integreret del af totalforsvaret. »Et velfungerende militært forsvar uden en tilsvarende velfungerende civilbeskyttelse er spildte kræfter«, som det fremgår af forsvarrets oplysnings- og velfærdstjenestes pjece »Totalforsvar« 1985 side 42, spalte 2.

SF er af den opfattelse, at det danske forsvar i disse år inden for rammerne af NATO i stigende grad integreres i stadig mere offensive operative doktriner. Kombineres disse med en høj grad af civilt beredskab og civilforsvar, må det for modparten se ekstremt offensivt ud og dermed være spændingsforstærkende.

SF skal specielt protestere imod, at offentligt ansatte og ansatte i koncessionerede selskaber kan pålægges at udføre civile beredskabsopgaver. På værnepligtsområdet har der siden slutningen af 60'erne været mulighed for, at værnepligtige kunne nægte civilforsvarstjeneste af samvittighedsgrunde. Denne mulighed eksisterer fortsat. Gennemføres lovens § 3 b, vil disse mennesker nu kunne pålægges at udføre præcis de samme opgaver, som begrundede deres militærnægtertjeneste, såfremt de ansættes i det offentlige.

Endelig er SF modstander af hele det kompleks af bemyndigelser, som loven giver ministeren med hensyn til nødstyrelsesregler, ligesom vi langt fra er sikre på, at disse regler ikke vil kunne misbruges til at sætte demokratiet ud af funktion på et vilkårligt tidspunkt, idet ministeren ikke har præciseret, hvad det vil sige, at der er »truende udsigt til

krig«. Er der ikke allerede i dag en sådan »truende udsigt«?

Ændringsforslag

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF):

Til § 1

1) Den under *nr. 5* foreslåede § 3 a affattes således:

»§ 3 a. Er det umuligt at samle en kommunalbestyrelse til møde under krig eller truende udsigt til krig, overtager kommunalbestyrelsens økonomiudvalg de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg. I kommuner med magistratsordning overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle økonomiudvalget til møde under krig eller truende udsigt til krig, styres vedkommende kommuner anliggender af borgmesteren. Er det i kommuner med magistratsordning umuligt at samle magistraten til møde, styres kommunen af borgmesteren (overborgmesteren).

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunernes styrelse under krig eller truende udsigt til krig.«

2) I den under *nr. 7* foreslåede affattelse af lovens § 8 udgår *stk. 4, 2. pkt.*

Bemærkninger

Til nr. 1

Det fremgår nu direkte af lovteksten, at kommunalbestyrelsens økonomiudvalg overtager de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg, herunder socialudvalgets selvstændige kompetence, hvis det er umuligt at samle kommunalbestyrelsen til møde. I kommuner med magistratsordning (København, Århus, Aalborg og Odense) overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser. Hvis det heller ikke er muligt at samle økonomiudvalget (magistraten) til møde, varetages styret alene af borgmesteren (overborgmesteren).